

med et Statstillkud kom dem imøde, som vilde anlægge en Bane fra Skive til Blyngøre. Naar man nemlig ser paa Kortet, maa man erkende, at der ved disse to Foranstaltninger vilde være givet en meget let Udgang baade for det nordlige og for det sydlige Thy til at faae Udsørfelsen besørget. Andre Egne vilde ligeledes have Fordel deraf, og der vilde altsaa være flere, som kom til at nyde godt af den Statsunderstøttelse, der skulde gives til disse Formaal. Det er af Hensyn dertil, at jeg ligesom det nævnte ærede Medlem tillader mig i denne Henseende at have en anden Mening end Amtsrådet i Thy, hvad jeg anser mig berettiget til at have, idet jeg ikke har lokal Interesse, men derimod har Blik for den almene Interesse. Da disse Sager imidlertid ere saa vidtløftigt omtalte, skal jeg ikke inblade mig videre derpaa, men der er dog endnu et Punkt, om hvilket jeg ikke vil tilbageholde min Mening; det er nemlig angaaende Muligheden af en Dæmning over Oddefund. Foruden de Indvendinger, som fra forskellige Sider ere gjorte derimod, og som forekomme mig at være meget vel begrundede, mener jeg, at der dog endnu er andre at gjøre gjældende. Staten udførte nemlig i sin Tid et stort Foretagende, som var beregnet paa, at der skulde være Seilads gennem Limfjorden ud til Vestehavet, og det maa ikke glemmes, at Lørbanens vigtigste Støttepunkt netop er denne Gjennemfart. Nu skulde vi derimod pludselig afspærre denne Fart undtagen for en ganske lille Del af Vandet, nemlig den Del, der ligger Vest for Oddefund, men derpaa kan jeg aldrig gaa ind, thi det vilde aldeles stride imod Tanken med Lørbanen. Med Hensyn til de Sittingsforanstaltninger, der skulde gøres, forekommer det mig, at man bør følge Naturens Anvisning, men den gaar i en ganske anden Retning. Man maa have Noget, som kan beskytte hele Egnens Eksistens, men kan man finde dertil — det er jo Hovedsagen — finder jeg det ogsaa ganske i sin Orden, at man anvender store Midler dertil. At man derimod har sat dette Spørgsmaal i Forbindelse med den foreliggende Sag, finder jeg ligesaa uehøiligt som andre Medlemmer. Dengang, man vedtog Lørbanen, blev vi overvundne, idet man satte den igennem alene ved det nævnte Hensyn. Man anskaffede særlig dertil indrættede lavtgaende Dampskibe, for at Transport af Kreaturer kunde finde Sted ad denne Vej, og nu skulde vi tage en Beslutning, som tilintetgjorde denne Plan! Derpaa gaar jeg aldrig ind, og jeg vil ogsaa antage, at de Herrer, som bragte denne Sag istand, ville forsvare det endnu ere tilstede her i Salen, være derimod. I det Mindste synes det mig, at det Modsatte dels vilde være at give sig selv en Dementi, og dels vilde man derved paa en Maade ikke tage det tilbørlige Hensyn til dem, som have maattet lide under, at Andre fik Magten ved denne Leilighed. Det er kun disse korte Bemærk-

ninger, jeg har villet fremsætte med Hensyn til denne Bane i Egnen ved Limfjorden. — Med Hensyn til Banen fra Nyomgaard til Aarhus skal jeg gjøre et Par ganske korte Bemærkninger. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) mente, at det var tvivlsomt, om vi havde moralsk Berettigelse til allerede nu at fremme denne Tilfnytningsbane. Jeg vil dertil sige, at man, dersom man havde ladet Banen fra Grenaa til Randers gaa den naturlige Vej, som først var paatænkt, maasse, uagtet man har advaret, idet man har vedtaget en Bestemmelse, hvorved der gives Ret til Anlægget, burde have afventet det Tidspunkt, da Randers—Grenaa Selstabet selv ønskede en saadan Bane. Nu har man derimod af særlige Hensyn lidt Vest for Nyomgaard rykket Linien op i en unaturlig Retning imod Nord, og faaet den til at følge langs med Randers Fjord, istedfor at lade den gaa midt i Vandet og hjælpe de Sogne, som ligge der, og som have viist deres Beredvillighed til at støtte Sagen. Jeg siger derfor, at der ikke længere kan være Tvivl om vor moralske Berettigelse i saa Henseende. Det gaar altid saaledes, at man, naar man er Egoist, taber sin Ret overfor Andre til at der skal tages Hensyn til den moralske Berettigelse; det kan ikke negtes, at det er dette, der er flet ved dette Sving imod Nord, som Baneanlægget har faaet. Hvad angaar den store Krumning imod Vest af den heromhandlede Bane, forekommer det mig, at det, der er udfiklet af de ærede Medlemmer for Randers Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) og for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) er meget berettiget, og jeg ønsker, at deres Hensstillinger maa blive fulgte. Det gjør mig ondt, at den ærede Minister synes at staa noget haardt til den modsatte Side, men maasse kan dette ændres ved en senere Forhandling imellem Udvalget og Ministeren. — Der er endnu et Spørgsmaal, som er blevet omtalt, nemlig det, hvor Banen skal udmunde ved Aarhus. Naar man ser denne Banes Retning fra Egaa til Aarhus, er det underligt at tænke sig, at den paa den sidste Mil skal føres igennem en Egn, hvor der saa at sige, ikke bor et Mennecke, eller i alt Fald kun ganske faa Mennekker. Det Rimeligste vilde dog være, at den gik igennem en befolklet Egn, ikke at tale om, at det er underligt, at vi skulde have denne Jernbane gaende ude i Havet. Den maa nemlig føres ud i Vandet, da man ellers risikerer, at Klinten vil styrte ned over Banen; i det Mindste vil det udkræve betydelige Arbejder at forhindre dette, thi det er bekendt, at Klinten ved Riis Skov aarlig styrter ned i ikke smaa Partier. (Bønløkke: Den kan jo føres langs med Vandet!) Der er kun nogle faa Men imellem Klinten og Vandet; jeg fjender Egnen der meget nøie, thi jeg er opfyldt der paa Stedet; jeg har været der i 20 Aar og er siden kommen